

I.

... BÍRÓSÁG

...

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság dr. Papp Sándor ügyvéd /... által képviselt felperes neve /...a. szám alatti/ felperesnek

a ...Zrt. /... szám/ alperes ellen

szerzői jogdíj megfizetése iránt folyamatban lévő perben meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A Fővárosi Bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.000.000 Ft-ot /Azaz Hárommillió forintot/ és az összeg után 2000. április 1. napjától a kifizetésig terjedő időre járó középáramos késedelmi kamatot.

A bíróság a felperes keresetét a 3.000.000 Ft-ot /azaz Hárommillió forintot/ meghaladó részében, azaz 17.000.000 Ft /azaz Tizenhétmillió forint/ tekintetében elutasítja.

A felek költségeiket maguk kötelesek viselni.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 450.000 Ft-ot /azaz Négyszázötvenezer forintot/, míg a további le nem rótt 450.000 Ft /azaz Négyszázötvenezer Ft/ illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Fővárosi Ítéletáblához címzett, a Fővárosi Bíróságnál 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye, amelyet a másodfokú bíróság kérelemre - a tárgyalás mellőzésének a törvényben meghatározott eseteiben is - tárgyaláson bírál el, illetőleg a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelemre tárgyaláson kívül bírál el.

Az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő peres fél számára a jogi képviselő kötelező. Amennyiben az első fokú eljárásban jogi képviselő nélkül járt el a fellebbezést benyújtó peres fél, úgy fellebbezéséhez csatolja jogi képviselője meghatalmazását, illetve amennyiben pártfogó ügyvéd engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő a lakóhelye szerint illetékes Igazságügyi Hivatalnál, ennek igazolását.

I N D O K O L Á S :

..., aki a felperesi betéti társaság belfogója, 1999. augusztusától az alperesnél a ... önálló szerkesztőség szerkesztőségvezető helyetteseként állt munkaviszonyban.

2001. decemberétől kezdték sugározni az alperesnél „... század” című filmsorozatot.

Az nem vitás, hogy a dokumentum filmsorozat készítésének az ötlete ...tól származott, a saját gyártású műsor készítésére az ... megadta az engedélyt, meghatározva a költségvetési keretet is.

Az alperes 1999. november 2-án kötött megállapodást a sorozat egyes részei tekintetében az irodalmi forgatókönyvek elkészítésére. A megállapodásokat 9 történésszel kötötte meg, a történészek között ... nem csak mint az irodalmi forgatókönyv megírójával, hanem mint sorozatszerkesztői és lektori feladatokat elvégző személlyel is megállapodást kötött az alperes. Az irodalmi forgatókönyvek mellett a filmsorozat egyes részeinek leforgatásához azonban szükség volt arra is, hogy a teljes sorozatot szereplőkre lebontsák, megfelelő képanyagot szerezzenek az egyes sorozatrészekhez, amely önálló tevékenységet igényelt.

... állítása szerint a sorozat egyes részeinek forgatása alapjául szolgáló azt a forgatókönyvet, amely a tényleges forgatás részleteit és a felhasználandó képanyagokat is tartalmazta, maga írta meg, majd az ún. 500-as ...i törzslap aláírása után a sorozat forgatása megkezdődhetett.

... azt is állította, hogy szóban kötöttek vele megállapodást, illetőleg a ... Bt-vel arra, hogy ezeket a forgatás alapjául szolgáló forgatókönyveket elkészítse. Sőt azt is állította, hogy az irodalmi forgatókönyvek megírására ő maga kérte fel a történészeket, a sorozat egyes részeinél felhasznált felvételeket a ... maga szerezte be, az ottani filmarchívumban szereplő felvételeket és fényképanyagokat az általa megküldött forgatókönyv-változat alapján gyűjtötték össze a ... Intézetben.

Az alperes állítása ezzel szemben az volt, hogy a forgatókönyv megírásával kapcsolatos feladatokat ... történészre bízták, egyébként a neki juttatott díjazás összege is ezt tanúsítja, tehát neki kellett a szakmai szerkesztői, lektori- és történész szakértői feladatokat is elvégezni.

A filmsorozat rendezője és egyéb más szükséges feladatok elvégzője az alperes belső munkatársa volt.

Ami ... munkáját illeti, az alperes állítása az volt, hogy mint belső munkatárs, aki a műsorgyártási folyamatot ismerte, a sorozatgyártást segítette munkájával, a szerkesztés lebonyolításával kapcsolatos operatív feladatok ellátásában is közreműködött. A szerzők és az alperesek között kapcsolatot tartott, de mindez munkaköréhez tartozó feladat elvégzése volt, amiért külön díjazást nem állapítottak meg részére.

A felperes neve nevében ... szerződés-tervezetet készített és eljuttatta az alpereshez, de azt nem írta alá az alperes, hiszen a megállapodás-tervezetben feltüntetett munkákat ... nem végezte el.

... rendelkezett olyan saját maga által készített forgatókönyvpéldányokkal, amelyekbe különböző bejegyzéseket, feljegyzéseket írt, és vélekedése szerint ez alátámasztotta azt az állítását, hogy önálló sorozatszerkesztői tevékenységet végzett, amelyért díjazás jár.

Ami az általa összeállított szerződés-tervezetet illeti, azt felhasználási szerződésnek minősítve, álláspontja szerint a neki járó jogdíjat tartalmazta. A szerződés-tervezet szerint 25.000.000 Ft + Áfa, összesen 28.000.000 Ft szerzői díj illette meg ...t, illetőleg a ... Bt-t, amelyet azonban felszólítás ellenére sem fizetett meg az alperes, ezért peres eljárást kezdeményezett vele szemben.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert alkotó jellegű tevékenység végzéséről nem volt szó ... esetében, amiért a felperes neve felléphetett volna a peresített igénnyel.

A peres eljárás során csatolták azt az engedményezési szerződést a felperes részéről, amely alátámasztotta perbeli fellépését.

A felperes keresetére indult eljárásban a bíróság tanúmeghallgatásokat eszközölt, beszerezte a ... Testület véleményét, illetőleg az alperest iratcsatolásra hívta fel.

Mindenekelőtt a felperes törvényes képviselőjét hallgatta meg személyesen, aki úgy nyilatkozott, hogy 1999. szeptemberében felkérték, hogy adjon át egy szinopszist a televízió

akkori ...ének egy saját tervezésű dokumentumfilm-sorozat készítésére. Ez a szinopszis azonban az eljárás során nem került elő, de az ún. 500-as ...i törzslap igen, amely egy műsorgyártási engedély az „...” című műsorra nézve. A műsor munkacíme, alcíme I-X. mellékletek.

A műsor műfajának történelmi dokumentumfilmet jelöltek meg, amely egy belső gyártású műsor volt, szerkesztője ...-..., gyártásvezetője ... és A gyártás tervezett befejezéseként 1999. december 10-ét jelölték meg, amely azonban utóbb csúszott. A műsörtörzslap további részei a dokumentumfilm-sorozat részére vonatkozóan kerültek kitöltésre, íróként a történészeket tüntették fel, szerkesztőként ...t, a sorozat, illetőleg a sorozat részének rendezője ... volt, a gyártásvezető ... és a vágó A műsörtörzslapból egyébként nem derül ki, hogy kinek a kezdeményezése volt a dokumentumfilm-sorozat elkészítése, azonban a bíróság erre nézve is meghallgatta ...t és ... is tanúként.

... nyilatkozata szerint ... ötletéről volt szó eredetileg, amellyel kapcsolatos anyag címe „Ami a történelem könyvekből kimaradt” volt.

... ötletét az akkori ...nek, ... megemlítette a tanú azzal, hogy az ötletet támogatja. Az ... egyetértett a sorozat készítésével, s a tanú szerint ... neve alatt ment végig az ötlet.

A tanú a dolog szellemi atyjának tartotta ...t, tehát aki az ötletgazda, a vezetőszerkesztő, illetőleg a kigondoló volt, de a ... nevű társaságról nem hallott.

... rendező ... fővágótól hallotta, hogy készülne egy, a XX. századról szóló történelmi sorozat. Ennek kapcsán ismerkedett megnal, mint a sorozat szerkesztőjével, ha úgy tetszik dramaturgjával. A tanú úgy vélekedett, hogy a forgatókönyv írója is - a történész szakértőkkel együtt - ... volt. Mindenesetre a forgatókönyv többnyire ... kezéből került a tanúhoz, majd együtt ábeszéltek a történész szakértőkkel is a forgatókönyvet. A dokumentumfilmhez ki kellett gyűjteni az archív anyagokat, tehát képi anyagokat, újságcikkeket, filmes- és tévés anyagokat.

A stáblistán ... és ... sorozataként szerepelt a névfeltüntetés e vonatkozásban.

A tanú ugyancsak nem hallott a ... Bt-ről.

Az összesen 10 részre tervezett sorozaton felül még további két rész is elkészült, ami a korábbi anyagokból kimaradt. Egy-egy forgatókönyv ... forgatókönyvíró, illetőleg a történészek munkájából állt össze.

A tanú egyébként a felperes által bemutatott forgatókönyvre visszaemlékezett, azzal, hogy az irodalmi forgatókönyv mellett a technikai feladatokra, illetőleg dolgokra vonatkozó megjegyzéseket kézzel írták rá.

Az eljárás során felmerült - és a tanú is hivatkozott arra -, hogy a forgatókönyv-példányoknak a televízió archívumába kellett kerülnie a stáblistával együtt.

Az alperes ugyan bemutatta a forgatókönyveket, de azok a történészek által írt részek voltak. A felperes viszont olyan forgatókönyv-példányokkal rendelkezett, amelyekre már a forgatáshoz szükséges feljegyzések, megjegyzések voltak rögzítve.

A bíróság más tanúkat is meghallgatott, így dr. ..., az alperes ...ét, aki azonban 1999. december 2. - 2000. augusztusa között nem volt az alperesnél munkaviszonyban, hanem találkozott ... kérelmével és arról kellett döntenie, hogy jogos-e, vagy sem az a követelése, amit a dokumentumfilm-sorozattal kapcsolatosan terjesztett elő.

..., aki magát a sorozat főgyártásvezetőjének jelezte, azt adta elő tanúkénti meghallgatásakor,

hogy ... volt megbízva, mint művészei vezető, illetőleg az ... vezetője, dr. ... az ezredfordulóra készülő munkák végzésével. A tanú tudomása szerint a forgatókönyvek megírására az egyes szerzőket ... kérte fel, ezek a személyek a történészek voltak.

... - a tanú tudomása szerint - felelős szerkesztője volt a sorozatnak, de őt, mint belső munkatársat nem kellett felkérni, hiszen a fizetése ellenében dolgozott.

A tanúnak arról nem volt tudomása, hogy ... pontosan mit végzett, vagy mit írt.

A felperes beltagja, ... kérte ... tanúkenti meghallgatását, aki a perbeli sorozattal kapcsolatosan ...-nal konzultált annak idején. A tanú ...tól tudta, hogy a forgatókönyv elkészítésével foglalkozik, illetőleg ... is azt tanácsolta a tanúnak, hogy forduljon ...hoz, mert a forgatókönyvet ... írta.

A bíróság meghallgatta ... is, akinek diktálta ... a filmsorozat forgatókönyvét.

A tanú előadása szerint könyvekből, régi újságokból és kéziratokból dolgozott ..., saját szavaival fogalmazta meg a forgatókönyvet és csak segédeszközöket használt ahhoz.

A tanúvallomásokon túl a bíróság az alperest iratcsatolásra kötelezte a már említett ún. műsorengedély példányain kívül. Az alperes a televízió filmarchívumában lévő sorozat forgatókönyveinek egy-egy részét csatolta be, ezek azonban csak a történészek által írt részanyagok, de becsatolta a korabeli ...i utasítást, a díjszabást, a sorozat egyes részeinek irodalmi anyagát elkészítő történészekkel megkötött szerződés mellett.

A bíróság ezen felül a ...i Testület szakvéleményének beszerzése felől rendelkezett a felperes bizonyítási indítványára.

A szakértői vélemény beszerzésére még azt megelőzően került sor, hogy a bíróság tájékoztatása és kioktatása nyomán a felperes végül kérte ... és ... tanúkenti meghallgatását is.

A ... Testület a részére átadott iratok alapján nem tudta megállapítani, hogy ... a forgatókönyveket a dokumentumfilm-sorozat elkészítését megelőzően átadta az alperes meghatalmazott képviselőjének, mert az alperes csak a történész szakértők megbízási szerződéséhez kapcsolódó átadás-átvételi igazolást csatolt.

A ... szerint azt sem lehetett megállapítani, hogy a felperes neve a dokumentumfilm-sorozat elkészítésében részt vett volna, és az sem, hogy ... munkaköri leírásában szerepelt-e a perbeli dokumentumfilmekhez végzett tevékenység, vagy sem, illetőleg, hogy az archív anyagokat ki válogatta és ki vágta.

A ... emellett megjegyezte, hogy a peres eljárásban jogdíj címén követelt összeg meghaladja a filmalkotás gyártási költségét. Ez ellentétes a televíziós- és filmszakmai gyakorlattal, mert semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a filmalkotás a gyártásához rendelkezésre álló, illetőleg felhasznált pénzügyi források összegét, illetőleg a többi szerző együttes díjazásának összegét sem a megjelölt összeg. Egyébként pedig a „Történelmi háttéranyag” elnevezésű dossziében található anyagokon - az első rész kivételével - nem voltak a szerzők feltüntetve, és mindössze 7 db dosszié került csak átadásra. Ez utóbbi anyagok sem rendelkeztek olyan borítóval, amelyen az egyes epizódok szerzői és az irodalmi forgatókönyv megnevezés feltüntetésre került volna. Az sem állapítható meg ezért, hogy a történelmi háttéranyagok és az irodalmi forgatókönyvek megegyeznek-e, vagy sem.

A ... azonban az I-X. rész egyes címeit felsorolta és azt is, hogy kik a történész szakértők, írók, azzal, hogy velük megbízási szerződést is kötött az alperes, pontosabban ezek az iratok között megtalálhatóak.

A ... maga is rögzítette, hogy ... az alperes mindegyik epizódra kötött megbízási- és felhasználási szerződést a sorozatszerkesztői, történész- és lektori feladatok ellátására.

... neve valamennyi epizód fő címén szerepel úgy, mint „... és ... sorozata”.

A ... ennek alapján vélelmezte, hogy ... tevékenysége ... tevékenységével azonos megítélés alá esett a filmalkotás gyártásakor. Vélelmezhető, hogy sorozatszerkesztői teljesítményt nyújthatott a mű elkészítéséhez.

A Testület azonban megjegyezte, hogy ..., illetőleg a felperes neve neve a sorozat epizódjainak szerzőjét és egyéb közreműködőit felsoroló „Vége” főcímben nem szerepel.

A ... megjegyezte, hogy ..., aki a sorozat rendezője, ... tényleges szerzői minőségéről tanúvallomást tud tenni. Miután ... meghallgatását a felek kérték és címe is ismert volt, a bíróság az előzőekben rögzítetten őt tanúként meghallgatta, megerősítette azt a felperes törvényes képviselőjétől származó előadást, hogy ő volt a sorozat szerkesztője.

A ... szükségesnek látta volna a vágó, ... tanúkénti meghallgatását is, a peres felek, s főként a felperes azonban ezt nem indítványozta, bár a bíróság felhívására maga is szükségesnek tartotta ... és ... meghallgatását, emellett ... meghallgatását is kérte volna a felperes, azonban idézhető címét nem ismerte, illetőleg a bíróság sikertelenül kísérelte meg tanúként idézni ezt a személyt.

A ... Testület megállapítása az volt a rendelkezésre bocsátott anyagok alapján, hogy a felperes részéről benyújtott forgatókönyvek /amelyek tehát különböző feljegyzéseket, megjegyzéseket tartalmaznak/ és dokumentumfilm-sorozat egyes részei egyezők, az elkészült sorozat a I-X. részekhez készített forgatókönyveket szó szerint követik. A forgatókönyvek általában nagyobb terjedelmű szöveget tartalmaznak, tehát az egyes epizódokban a forgatókönyv szövegéhez képest rövidebb narráció hangzik el. A forgatókönyvekben csak elvétve és általában nem pontos utalás található a felhasználandó archív felvételekre.

Ugyanakkor a történész szakértőkkel készített interjúkon kívül a sorozat archív felvételek felhasználásával készült, azok válogatása elérheti a szerkesztői alkotói tevékenység azon fokát, amely egyedi, eredeti művé teszi a dokumentumfilm-sorozatot. Kivéve a V. részt, amely egyáltalán nem követi a forgatókönyvet, illetőleg amelyre a fenti általános megállapítások nem alkalmazhatóak.

A felperes részéről csatolt forgatókönyvek ceruzás beírásokat, javításokat, kihúzásokat tartalmaznak, amely a kész film szövegéhez igazodnak. Ez alapján vélelmezhető, hogy a szerkesztő a filmalkotás elkészítésének folyamatában e forgatókönyvekből dolgozott. A I-IX. részek forgatókönyveiben név szerint megjelöltek a megszólaló szakértők.

Ami a ... által vizsgált /két rész kivételével a 10 részes anyagból/ részeket illeti, az ahhoz tartozó történelmi háttéranyag egyértelműen a I-X. elkészült epizódok alapjául szolgálhattak. A benyújtott forgatókönyvek a háttéranyagok gondolatmenetét követik, sőt egyes szövegrészek szó szerint kerültek átvételre.

Az eljáró tanács álláspontja szerint - amennyiben vélelmezhető, hogy a benyújtott forgatókönyvek ... munkái - a forgatókönyvek elkészítése nem írói alkotói és nem tudományos tevékenység, hanem inkább szerkesztői, dramaturgiai munka eredménye.

A bíróság a ... Testület megállapításait, illetőleg a később meghallgatott tanúk vallomásait összevetve arra a megállapításra jutott - mert a ... a rendelkezésére álló anyagokat kellő

mélységgel vizsgálta és értékelte -, hogy a felperes beltagja, ... készítette el az egyes sorozatrészek forgatásának alapjául szolgáló archív felvételek válogatását, amely válogatás egyedi, eredeti művé teszi a dokumentumfilm-sorozatot és eléri a szerkesztői alkotói tevékenységgel szemben támasztott követelményeket. Azaz ... a sorozat szerkesztőjének tekintendő, amely tevékenység alkotó munkának minősül.

A filmsorozat egyes részeinek forgatása alapjául szolgáló szerkesztői alkotói tevékenység elvégzése idején hatályos, a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXV. törvény 7.§./1/ bekezdése szerint szerzői jogi védelemben részesül a gyűjteményes mű, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése, vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű. A /2/ bekezdés szerint a gyűjteményes mű egészére a szerzői jog a szerkesztőt illeti, ez azonban nem érinti a gyűjteménybe felvett egyes művek szerzőinek önálló jogát.

Azaz a bíróság a felperes módosított kereseti kérelmének elbírálásakor egyrészt abból indult ki, hogy egy olyan filmsorozatról van szó és azon belül egyes olyan részokról, ahol az irodalmi háttéranyag megírásán túl az archív felvételek összegyűjtése, elrendezése alkotó jellegű szerkesztői munkát takart a ... vélekedése szerint. Ennek a munkának az elvégzését a tanúként meghallgatott ..., illetőleg elsődlegesen ... vallomása megerősítette, de ugyancsak alátámasztotta azt ... vallomása is. ... áttételesen szerzett tudomást arról, illetőleg magától ...tól, hogy milyen jellegű tevékenységet végzett, ezért vallomásának az a része vehető figyelembe, ahol arról nyilatkozott, hogy ...tól magától is hallott ... ilyen jellegű munkájáról.

A bíróság itt jegyzi meg, hogy a történészek közül elsősorban ... meghallgatását kísérelte meg a bíróság több ízben, az idézésekre azonban vagy elfoglaltságára hivatkozott, vagy egyáltalán nem reagált.

A bíróság mindezek után ... meghallgatását mellőzte annál is inkább, mert más tanúk előadása a tényállás megállapításához elegendő volt.

A bíróság itt hivatkozik arra, hogy az alperes ellenkérelmében a kereset megalapozatlanságát abban is látta, hogy a felperes neve részéről semmiféle igény nem érvényesíthető, hiszen ha ... beltag részéről nem történt olyan munkavégzés, amely szerzői jogdíj fizetésével járna, a felperes neve átruházott jogalapján sem érvényesíthetne igényt. A bíróság azonban ... tevékenységét megnyugtatóan megállapíthatónak találta, a ... véleményével alátámasztva azt alkotó jellegű tevékenységnek ítélte meg, s ezért a felperes részéről becsatolt, 2007. szeptemberében megerősített két nyilatkozat alapján azt állapította meg, hogy a felperes neve ... által elvégzett munkával kapcsolatos felhasználási jogokat megszerezte, ennél fogva igényt érvényesíthet a perben.

A felperes kereseti kérelmét a szakértői vélemény elkészítését követően módosította és arra hivatkozott, hogy ha nem is minősül ... tevékenysége forgatókönyvírásnak, de mint dramaturgi sorozatszerkesztő szerzői jogdíjra tarthat igényt, s ezért elsődlegesen - mert a felperes változatlanul állította, hogy szóban megállapodás jött létre az alperessel - a szóban megkötött megfilmesítési- és felhasználási szerződés tekintetében annak megállapítását kérte, hogy az az alakiség, azaz az írásbeliség megsértésével jött létre, és ezért kérte a Ptk.237.§./2/ bekezdése szerint az ítélethozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítani, másodlagosan pedig a szóban kötött szerződést az alakiség megsértése miatt érvénytelennek nyilvánítani, és elsődleges kereseti kérelme teljesítése esetén 28.000.000 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest, míg a másodlagos kereseti kérelem esetén az eredeti állapot helyreállítása címén ugyanennek az összegnek a megfizetésére, kamatokkal együtt.

A felperes ezt a keresetmódosítást utóbb pontosította és elsődlegesen annak megállapítását

kérte, hogy az alakiság megsértésével kötött szerződés érvénytelen, az érvénytelenség következményeként a Ptk.237.§./2/ bekezdése alapján kérte a szerződést az ítélethozatalig terjedőre időre hatályossá nyilvánítani, és szerzői jogdíj megfizetésére kötelezni az alperest. Másodlagosan az alakiság megsértésével kötött, ezért érvénytelen megfilmesítési- és felhasználási szerződés megállapítása után, bár az eredeti állapot helyreállítása jöhetne szóba, ez azonban már nem történhet meg, viszont a felperesnél marad a mű felhasználási joga, és annak ellenértékéért szerzői jogdíj illeti meg a felperest.

A kereset összecszerúsége tekintetében arra hivatkozott, hogy dokumentumfilm-szerkesztői díj a szakmai gyakorlat szerint egy óras időtartamig 1,5-2,5 millió forint közötti összeg, amelyből 30 % az alkotót illeti, 70 % a felhasználási jog átruházásának az ellenértéke. A felperes azonban kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest hasonló tartalmú szerződések becsatolására, amelyeket másokkal kötött meg.

Az alperes írásban és szóban is közölte, hogy más szerződéseket csatolni nem tud, mert ilyeneket nem kötöttek, ugyanis az ún. külsősökkel való gyártás helyett a költségkímélő belső gyártású filmalkotásokat részesítették előnyben.

Az alperes mindvégig a kereset elutasítását kérte és arra is hivatkozott, hogyha a felperes neve igényt érvényesített, arról számlát kellett volna kiállítania és küldeni az alperesnek, mindaddig amíg ilyen számla kiállítása nem történt meg, addig az alperes késelemben nem lehet.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét a következők szerint találta megalapozottnak:

Ahogy a bíróság már arra utalt, a ... Testület véleményét elfogadva és azt kiegészítve, illetőleg megerősítve elsődlegesen ... tanúvallomásával, de ... tanú előadásával is, arra a következtetésre jutott, hogy a felperes beltagja ... szerkesztői alkotó tevékenységet végzett az „...” című dokumentumfilm-sorozat tekintetében.

A felperes ragaszkodott mindvégig ahhoz, hogy szóbeli megállapodás kötött az alperessel, de egyrészt a felperes nem köthetett ilyen megállapodást, hiszen az alperes, de a peres eljárásban meghallgatott alperesi alkalmazottak, vagy például a film rendezője, illetőleg ... sem hallott soha a ... Bt-ről, ennél fogva a betéti társaság semmiképp nem állapodhatott meg az alperessel, de megjegyzendő, hogy ... sem, mint a felperesi betéti társaság beltagja. Ha ilyen szóbeli megállapodás létrejött volna és az került volna írásban rögzítve akár a felperesi betéti társaság részéről, a szóbeli megállapodás lényegi elemeire vonatkozó akaratnyilvánításnak nyoma kellett volna, hogy legyen.

E helyett az állapítható meg, hogy mint a filmalkotás egyik szerzőjével, a felperesi betéti társaság tagjával az alperes nem kötött semmilyen megállapodást, azonban az általa elkészített munkát elfogadta, felhasználta, a filmsorozatot vetítette, viszont a felhasználás ellenében díjat nem fizetett részére.

Az Szjt.16.§./4/ bekezdése szerint viszont a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia. A díjazásról a jogosult csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le.

A felperesi betéti társaság beltagjával, ...-nal tehát megállapodást kellett volna kötni, amelynek része lett volna a díjazás kérdése is, és minthogy ..., aki a filmsorozat egyik alkotójának tekinthető, a díjazásról nem mondott le, az megilleti.

A díjazás mértékére vonatkozóan a bíróság abból indult ki, hogy az alperesnél erre vonatkozó ...i utasítások voltak hatályban, túl a ...

Bár a dokumentumfilm-sorozat egyes részeinek elkészítésekor hatályos ...i utasítás nem áll rendelkezésre, a bíróság azonban az alperes által becsatolt 13/2004. ... Rt. ...i utasítást vette alapul a felperesnek fizetendő díj mértékének megállapításához, ugyanis az ...i utasítás az ... Rt. művészeti közreműködők és műsorkészítők díjtételi szabályzatát jelenti, és a bíróság megítélése szerint még akkor is irányadó lehet, hogyha ez egy későbbi hatályú, később született ...i utasítás, mint az az időszak, amikor a dokumentumfilm-sorozat egyes részei elkészültek.

Az utasítás bevezetőjében feltünteti, hogy a szerződéskötésre jogosult szervezeti egység vezetője a piaci viszonyokat kifejező minőségi teljesítményre ösztönző, a végzett munka ellenértékét arányosan kifejezésre juttató költségtakarékos díjtételeket alkalmazhat az utasítás figyelembe vétele esetén.

Az utasítás segíti a szerződéskötési gyakorlat teljesítését, hiszen a művészeti közreműködők és műsorkészítők honorálását tartalmazó egységes szabályról van szó.

A perbeli esetben a bíróságnak csak mérlegelés útján lehet megállapítani, hogy milyen díjazás illetheti meg a szerkesztői alkotó tevékenységet elvégző ...t, illetőleg jogátruházás folytán a felperest, ezért is szolgálhat támpontul az utasításban feltüntetett díjtétel.

Az utasítás B. pontja a művészeti és egyéb közreműködők, gyártási alkalmazottak megbízási díját szabályozza, közötté B/105. alatt a dokumentum- és portréműsorok szerkesztése, rendezése ellenében járó díjhatárokat jelöli, azaz 75.000-300.000 Ft-ig terjedő díjazást ír.

A bíróság ennek alapján a I-X. sorozat elkészítésének ellenében járó díjazást részenként 300.000 Ft-ban találta megállapíthatónak.

A bíróság szerint a részenkénti 300.000 Ft díjmérték ugyanis kifejezi a felperes részéről a teljes sorozat, illetőleg a sorozat egyes részeinél elvégzett tevékenység megfelelő ellenértékét, és az összeg ... sorozatszerkesztő díjazásához mérve is megfelelően mutatja a felperes beltárgya által ténylegesen elvégzett és a ... által alkotó jellegű tevékenységnek nevezett szerkesztői munkát. Az ugyanis a becsatolt iratokból nem derül ki, hogy ... sorozatszerkesztői tevékenysége miben állt, de az nagy valószínűséggel mondható, hogy a felperes törvényes képviselője részéről elvégzett, és a ... által vizsgált és értékelt sorozatszerkesztői tevékenységtől eltérő lehetett.

... részéről végzett sorozatszerkesztői munka nem csak a teljes sorozatra vonatkozott, hanem főként, és elsősorban az egyes részek tekintetében volt vizsgálható a ... részéről is, hiszen azt értékelte a Testület, hogy a sorozat egyes részeinél felhasznált archív felvételek válogatása elérheti a szerkesztői alkotó munka azt a fokát, amely egyedivé teszi a dokumentumfilm-sorozatot. Ez abban az esetben is értékelendő, hogyha egy kivétel van, a V. rész, amelyre az általános megállapítások nem vonatkoztathatóak.

A bíróság mindenesetre mérlegeléssel állapította meg azt, hogy a felperes beltárgját milyen díjazás illethette volna meg, ha az alperes megállapodást köt vele előre a dokumentumfilm-sorozat szerkesztői és egyéb tevékenységének elvégzésére. Hogy egy dokumentumfilm, illetőleg sorozat esetén a képanyag válogatása, beillesztése milyen mértékben járul hozzá a mondanivaló kifejezéséhez, külön bizonyításra nem szorul.

Miután a tényleges sorozatszerkesztői tevékenységet elvégző ...t már a munka befejezésével a díjazás megillette volna, ezért a bíróság nem osztotta az alperes álláspontját a tekintetben, hogy a felperesnek számlát kellett volna kiállítania, és mindaddig amíg a számlát nem állítja ki, késedelmi kamat nem illeti meg.

Bár a filmsorozat 10 részesre volt tervezve, további két rész is készült, a leforgatott, de adásba nem ment részokról, a további két rész után a bíróság nem számított fel külön díjat az elvégzett munka ellenében, hiszen a további két rész elkészítése lényegében technikai jellegű munkát igényelt, hiszen a sorozat 10 részre lett leforgatva, illetve tervezve.

A bíróság a 10 részes dokumentumfilm-sorozat elkészítésének, illetőleg a felperes beltagja részéről kifejtett tevékenységet kezdő időpontját 1999. októberére tette, a filmsorozat 2000. augusztusában készült el, így középátlagos időponttól számította, azaz 2000. áprilisától a Ptk.301.§./1/ bekezdésétől járó késedelmi kamatot.

A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a ... számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelmek, illetőleg a fellebbezési ellenkérelmek korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, megállapítva a felperes és az alperes másodfokú perköltségét 200.000-200.000 Ft-ban.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis az elsőfokú bíróság a határozat meghozatalakor lényeges eljárási szabályt sértett azzal, hogy az ítélet rendelkező részébe foglalt döntés nem terjedt ki a teljes keresetre.

Az a körülmény, hogy az ítélet rendelkező részében 3.000.000 Ft és kamatai megfizetéséről rendelkezett, nem terjedt ki a felperes kereseti kérelme szerinti 28.000.000 Ft jogdíjra és kamataira. Bár a határozat indokolásából logikailag kiérthető, hogy a 3.000.000 Ft-on felüli díjat az elsőfokú bíróság alaptalannak találta, azonban az erről szóló döntés az ítélet rendelkező részéből kimaradt.

Az elsőfokú ítélet kiegészítésére a fellebbezési eljárás keretében nem volt lehetőség, ezért a megismételt eljárásban az eljárási hibát kiküszöbölve kellett újabb döntést hozni a teljes keresetre kiterjedően.

Az újabb határozat hozatalát megelőzően a peres felek nyilatkozataikat fenntartották, további tényelődásuk nem volt, a bíróság a fenntartott keresetre és ellenkérelemre figyelemmel - érdemi döntését meghozva - arra kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 3.000.000 Ft-ot és kamatait a felperesnek, míg az ezt meghaladó 17.000.000 Ft tekintetében a keresetet elutasította.

Miután semmilyen újabb tényelődás nem történt a felek részéről, a bíróság döntésének indokai az előzőekben ismertetettek voltak változatlanul.

A bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát egyenlő mértékűre tette, ezért úgy rendelkezett a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján, hogy mindegyik fél viseli a saját költségét, míg a le nem rótt eljárási illetéket ugyanilyen arányban kötelesek a felek viselni azzal, hogy az alperes személyes illetékmentessége folytán az eljárási illeték fele része az állam terhén marad.

..., 2009. június 19. napján

Csikyné dr. Szobácsi Julianna sk.

tanács...

II.

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.21.475/2009/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Papp Sándor ügyvéd (...) által képviselt, felperes neve(...) felperesnek, a Balogh & Medveczky Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Medveczky László ügyvéd) által képviselt, alperes neve(...) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. június 19. napján kelt, 8.P.20.206/2009/3. számú ítélete ellen a felperes 4. sorszám alatt, az alperes 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a 3.000.000 (Hárommillió) forint jogdíj után járó késedelmi kamat kezdődőpontját 2001. december 1. napjában határozza meg, kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 900.000 (Kilencszázezer) forint elsőfokú perköltséget, egyebekben helybenhagyja.

Köteles a felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 (Kilencszázezer) forint kereseti illetékből 800.000 (Nyolcszázezer) forintot külön felhívásra az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 100.000 (Százezer) forintot az alperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (Kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 (Kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni. Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt 180.000 (Száznyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság - megismételt eljárásban meghozott - ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 3.000.000 forintot és az összeg után 2000. április 1. napjától a kifizetésig terjedő időre járó középarányos késedelmi kamatot, ezt meghaladó részében, azaz 17.000.000 forint tekintetében pedig a felperes keresetét elutasította. Továbbá rendelkezett arról, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik és felhívta a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 450.000 forint feljegyzett illetéket, míg 450.000 forint le nem rótt illeték, az alperes személyes illetékmentessége folytán, az állam terhén maradt.

A lényegi tényállás szerint a felperesi betéti társaság beltagja, ...1999. augusztusától állt az alperes alkalmazásában, a munkaszerződése szerint a ...Szerkesztőségének főszerkesztő-helyettese volt. Az alperes 1999. szeptemberében-októberében elfogadta S... I... ötletét arról, hogy készüljön a XX. század történéseit bemutató dokumentum sorozat, majd 1999. november 2. napján szerződést kötött a tíz részre tervezett dokumentumfilm sorozat egyes részeinek a megírására kilenc történésszel és valamennyi rész lektorálására, továbbá a sorozat szerkesztésére Sz...al. A sorozat - amelynek elkészítésében S... I... is szerkesztőként részt vett - végleges címe: „...” lett, az első rész vetítésére 2001. december 2. napján került sor.

Az elsőfokú ítélet a felperes módosított keresetét akként ismertette, hogy a felperesi betéti társaság - akire S... I... beltag a szerzői munkájából őt megillető vagyoni jogokat átruházta - egyrészt annak megállapítását kérte, hogy az alperessel szóban, az alaktság megsértésével kötött megfilmesítési- és felhasználási szerződés érvénytelen, az érvénytelenség következményeként a Ptk. 237. §-ának (2) bekezdése alapján kérte a szerződést az ítélethozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítani és 20.000.000 forint szerzői jogdíj megfizetésére kötelezni az alperest, annak kamataival együtt. Másrészt az alaktság megsértésével kötött, ezért érvénytelen megfilmesítési- és felhasználási szerződés megállapítását kérte azzal, hogy mivel az eredeti állapot helyreállítása már nem történhet meg, viszont az alperesnél maradt a mű felhasználási joga, ennek alapján a bíróság kötelezze az alperest 20.000.000 forint szerzői jogdíj és annak kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság - a Szerzői Jogi Szakértői Testület szakvéleménye és a bizonyítási eljárás egyéb eredménye alapján - megállapította, hogy S... I... szerkesztői alkotói tevékenységet fejtett ki „...” című dokumentumfilm sorozat elkészítése során. Nem találta megállapíthatónak, hogy a peres felek között szóbeli megállapodás jött létre, mert sem az alperes, sem a tanúként meghallgatott alkalmazottai nem hallottak a felperesi társaságról vagy arról, hogy annak S... I... a beltagja. Az ítélet okfejtése szerint, ha ilyen szóbeli megállapodás létrejött volna, annak lényegi elemeire vonatkozó akaratnyilvánításnak nyoma kellett volna, hogy legyen.

Azt azonban megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a S... I... által elvégzett munkát elfogadta és felhasználta, mivel a sorozatot levetítette, ezért az Szjt. 16. §-ának (4) bekezdése szerint díjfizetési kötelezettsége keletkezett a felperesi betéti társaság beltagjával, mint a filmsorozat egyik alkotójával szemben.

A S... I...t, illetőleg jogátruházás folytán a felperest megillető díjazás mértékét az elsőfokú bíróság mérlegelés útján határozta meg, részenként 300.000 forintban. Ennek során figyelemmel volt a csak később született 13/2004. számú MTV elnöki utasításra, valamint az egyéb résztvevők, különösen Sz... K... társ-sorozatszerkesztő díjára és S... I... által végzett munka jellegére is.

Álláspontja szerint a felperes beltagját már a munka befejezésével a díjazás megillette volna, ezért az elsőfokú bíróság a kamat kezdő időpontját a dokumentumfilm sorozat elkészítésének időtartamát (1999. októberétől - 2000. augusztusáig) figyelembe véve, középárányosan számítva, 2000. április 1. napjában jelölte meg.

Az eljárással felmerült költségek meghatározása során az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján úgy találta, hogy a pernyertesség-pervesztesség aránya nagyjából egyenlő, ezért akként rendelkezett, hogy a perköltséget a felek maguk viseljék.

Az ítélettel szemben mindkét peres fél fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a marasztalás összegének 20.000.000 Ft-ra történő felemelését kérte.

Tévesnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság Sz... K... és S... I... tevékenységét azonosnak ítélte, mert a felperesi beltag szerepe sokkal jelentősebb volt, hiszen ő volt az ötletadó, ő választotta ki a történészeket, ő írta meg az irodalmi művektől eltérő forgatókönyveket, emellett dokumentumokat kölcsönzött és válogatott, interjút készített, valamint szerkesztői feladatokat is látott el. Ezzel szemben Sz... K... lényegében az irodalmi forgatókönyveket vizsgálta át történészi szempontból. Álláspontja szerint a S... I... által elvégzett munka reális díjazása sorozat részenként 2.000.000 forint.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, harmadlagosan a marasztalás összegének 2.000.000 forintra történő leszállítását kérte a kamatfizetés kezdő időpontjának 2001. december 1. napjára szóló módosításával.

Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság döntése továbbra sem terjedt ki a teljes keresetre, nem érintette ugyanis sem a felperes azon elsődleges kérelmét, hogy az állítólagosan szóban létrejött szerződés érvénytelenségét a bíróság állapítsa meg és a szerződést az ítélelhozzatalig nyilvánítsa hatályossá, sem azon másodlagos kérelmét, hogy állapítsa meg a felek által szóban kötött megfilmesítési- és felhasználási szerződés érvénytelenségét.

Kifejtette, hogy a felperes kötelmi alapon kérte a szerzői díjat, mivel azt állította, hogy a felek között szóban szerződés jött létre, ezért az elsőfokú bíróságnak, annak helyes megállapítása mellett, hogy felperes ilyen szerződés létrejöttét nem bizonyította, minden további körülményre tekintet nélkül el kellett volna utasítani a követelést. A Pp. 3. § (1) és (2) bekezdéseibe ütközően túlterjeszkedett a kereseti kérelmen az elsőfokú bíróság akkor, amikor rendelkezett a megállapodás hiányában történt felhasználás díjának a megtérítéséről, mert a kereset jogalapja nem ez volt. Tehát nem csak a megjelölt jogcímben van eltérés a keresetlevél és az ítélet között, de az érvényesített és megítélt jogban is.

A harmadlagos kérelme, a megállapított szerzői díj összegszerűsége körében előadta, miszerint az évekkel később hatályba lépett 13/2004. MTV elnöki utasítás szerinti maximális díjmérték alkalmazásának az elsőfokú bíróság nem adta okát, és azt sem vette figyelembe, hogy a jelen esetben két szerkesztő is volt, viszont az utasítás önálló szerkesztői tevékenység díját szabja meg. Továbbá a késedelmi kamat nem a mű létrehozásához, hanem annak felhasználásához igazodik, ezért az első rész 2001. decemberi sugárzására figyelemmel, marasztalása esetén a kamat kezdő idejét 2001. december 1-től kérte megállapítani.

Külön támadta az elsőfokú ítéletet a perköltség tekintetében is. Vitatta, hogy a pervesztesség-pernyertesség aránya nagyjából egyenlő, mert az elsőfokú bíróság

megállapításával szemben, ennek aránya a kereset leszállítást is figyelembe véve 15 % - 85 % az alperes javára.

A felperes fellebbezése nem alapos, az alperes fellebbezése kis részben - a kamat kezdőidőpontját és a perköltséget támadó részében - alapos.

Alaptalanul hivatkozott az alperesi fellebbezés az elsőfokú bíróság lényeges, az eljárás megismétlését indokoló eljárási hibájára azzal, hogy a döntés nem merítette ki a teljes keresetet, mert nem határozott az érvénytelenségre vonatkozó kérelmekről, illetve túlterjeszkedett azon, amikor szerzői jogdíj megfizetésére irányuló kereset nélkül döntött arról.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében hiányosan és pontatlanul ismertette a felperes többször módosított kereseti kérelmét, ez azonban nem indokolta az eljárás megismétlését. Az iratok alapján megállapítható, hogy a kereset benyújtásakor, majd a 34. szám alatti módosításában felperes akként fogalmazott, hogy elsődlegesen annak megállapítását kéri, hogy a peres felek között szóban létrejött megfilmesítési szerződés alaki hibája miatt érvénytelen és azt a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján a bíróság nyilvánítsa a határozathozatalig érvényessé és kötelezze szerzői jogdíj megfizetésére az alperest, illetve másodlagosan az eredeti állapot helyreállíthatatlansága miatt kötelezze a felhasználási jog ellenértékeként a szerzői jogdíj megfizetésére. A korábbi másodfokú tárgyaláson (8.Pf.20.635/2008/3. jegyzőkönyv) azonban egyértelművé tette a felperes, hogy az igénye 20 millió forint szerzői jogdíj megfizetésére irányul, függetlenül attól, hogy szerződés létrejött-e vagy sem a felek között.

Ezen igénye alapjául jelölte meg egyrészt a szóbeli szerződés létrejöttét, mint kötelmi igényt, másrészt hivatkozott arra is, hogy a szerzői művet a beltagja elkészítette, a vagyoni jogait átruházta rá, az alperes pedig díjfizetés nélkül felhasználta, a jogdíj tehát a mű felhasználás díjának felel meg.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként nem látta megállapíthatónak, hogy a felperesi Bt. vagy annak beltagja és az alperes között megfilmesítési szerződés jött volna létre, ezért annak érvénytelenségét sem vizsgálta, ezen a kötelmi alapon a felperesi jogdíjigényt nem találta alaposnak. Ezt a döntést a felperes sem sérelmezte a fellebbezésében. Alaposnak tartotta azonban a szerzői jogi törvény általános szabályai alapján a felperes engedményezésen alapuló díjigényét 3 millió forint erejéig és ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság döntése nem sértette a Pp. 213. § (1) bekezdésében írt szabályt, kimerítette a keresetet és azon túl sem terjeszkedett.

Ezért a másodfokú bíróság nem látott okot az ítélet ismételt hatályon kívül helyezésre.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a másodfokú bíróság nagyobb részt egyetértett.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy „...” című dokumentum filmsorozat tekintetében a felperes beltagjának, S... I...nak a munkája egyéni, eredeti jellegű, sorozatszerkesztői munkának tekinthető, amelyre tekintettel S... I... alkotó munkája a perbeli gyűjteményes mű tekintetében szerzői jogi védelemben részesül. A felperesi beltag egyéni, eredeti munkájával szemben az alperesi fellebbezés már nem érvelt. A fellebbezési eljárásban alperes már nem vitatta azt a felperes által az elsőfokú eljárásban okiratokkal igazolt tényt sem, hogy az alkotó munkát végzett szerkesztő szerzői vagyoni jogait átruházta a felperesi betéti társaságra. Így a szerzői vagyoni jogok védelmében a felperes felléphetett. Nem volt vitás az sem, hogy S... I... szerkesztői munkája nem munkaviszony keretében készült és az az alperes részéről felhasználásra került, ahogy azt az elsőfokú ítélet tényállásában helyesen

megállapította: 2001. decemberétől sugárzásra került a 10 részes sorozat. A fellebbezésekben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá.

Helytállóan állapította meg az első fokon eljáró bíróság, hogy a felek között nem jött létre felhasználási szerződés szóban sem, holott az Szjt. 45. § (1) bekezdés értelmében a felhasználási engedélyt írásba kellett volna foglalni. Ugyanakkor kétségtelen, hogy a felperesi beltág által elvégzett munkát az alperes elfogadta, a felhasználás is megtörtént, amiért azonban díjat nem fizetett, pedig az Szjt. 16. § (4) bekezdése szerint a felhasználásért díjazás jár. Ekként helyesen jutott arra a következőzésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperest szerzői jogdíjfizetési kötelezettség terheli.

Az elsőfokú bíróság által megállapított összegű jogdíjjal egyik fél sem értett egyet, a felperes magasabb, az alperes alacsonyabb összegben kérte azt megállapítani a fellebbezés alapján. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelés alapján állapította meg a jogdíj összegét, annak megváltoztatására nem látott okot.

Az elsőfokú bíróság megfelelően mérlegelte azt, hogy a később, 2004-ben hatályba lépett MTV elnöki utasítás 75.-300.000 forint között határozta meg a szerkesztői munka után fizethető díjhatárt, de ezt csak az egyik, alapul vehető körülményként értékelte. Emellett figyelemmel volt a másik sorozatszerkesztővel kötött szerződésben szereplő díjra is, továbbá a mérlegelés körébe vonta S... I... által végzett további munkákat is, például az archív felvételek válogatását. Részletes választ adott arra az elsőfokú bíróság, hogy a 300.000 forintos összeggel miért látta kifejezhetőnek a teljes sorozatban, illetve annak egyes részeinél is kifejtett munkát.

A kifejtettek szerint alaptalanul hiányolta az alperesi fellebbezés, hogy ezt az ítélet nem tárta fel, ugyanakkor a felperes is alaptalanul kérte az összeg felemelését, mert az első fokon eljáró bíróság okszerűen, a bizonyítékokkal összhangban állóan mérlegelt.

Arra azonban helyesen hivatkozott az alperesi fellebbezés, hogy a kamat kezdő időpontját helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság.

A kamatot a díjfizetés nélküli felhasználás kezdetétől kezdődően lehetett volna megállapítani, mivel a jogdíj a felhasználáshoz és nem a munka elvégzéséhez kötődik. Ezért ebben a részében az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság megváltoztatta és a kamatfizetés kezdő időpontját a felhasználás kezdetéhez igazítva, 2001. december 1. napjában határozta meg.

A perköltségről ugyancsak tévesen rendelkezett az elsőfokú bíróság, az alperes fellebbezési kérelme e tekintetben is helyes.

A pernyertesség-pervesztesség aránya nem volt azonos, hanem az eredetileg kért 28 millió forintos jogdíjból megállapított 3 millió forintra tekintettel, mintegy 10-90 %-os az alperes javára. Nem állapítható meg a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint az sem, hogy a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság, figyelemmel az előlegezett költségekre is, a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a túlnyomó részben pernyertes alperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére, ami a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (1) bekezdése szerint, az áfával növelt ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Végül hibásan állapította meg az elsőfokú ítélet a feljegyzett illeték viselésének a módját is, ugyancsak azonosnak tekintve a felek pernyertességét. A másodfokú bíróság a fent kifejtettekkel egyezően a pernyertesség-pervesztesség arányában rendelkezett arról.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben - a kamat kezdődőpontja, az elsőfokú perköltség és az illeték viselése körében - megváltoztatta, egyebekben azonban helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes az alperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, ami a jogi képviselő áfával növelt ügyvédi munkadíjából áll, a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése, valamint az R. 3. §-ának (1) és (5) bekezdése alapján köteles. A másodfokú bíróság a perköltségről a pernyertesség-pervesztesség arányában döntött, figyelemmel arra is, hogy a felperes tekintetében eltérő volt a pertárgy értéke az elsőfokútól.

Az illetékfeljegyzés folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ában meghatározott módon köteles megfizetni, míg az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket ugyanezen rendelet 14. §-a alapján, az állam viseli.

Budapest, 2009. november 19.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.

előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző